

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne begynde med at skuffe fru Lilli Gyldenkilde: CD står altid bag statsministeren, og det gør vi også i denne sag. Det betyder selvfølgelig ikke, at jeg ikke er utilfreds med de fejl, der måtte være sket, men jeg advarer bare mod en dramatisering, så at man helt glemmer, at det faktisk er et fremskridt, at der kommer fælles regler på dette område i det indre marked – altså at man hele tiden gør det til nogle få stoffer mere eller mindre. For det, fru Birgitte Husmark siger, er jo ikke rigtigt, for en række af disse stoffer ville kunne anerkendes i Danmark; vi har bare valgt ikke at gøre det.

I øvrigt vil jeg gerne understrege over for fru Lilli Gyldenkilde, at jeg også er utilfreds med, at der måtte være givet fejlagtige oplysninger, og at vi ikke har været inddraget på den måde. Men det ændrer altså ikke noget ved, at det nu bruges til et generalangreb på, at EF's miljøpolitik altså er sådan og sådan og sådan. Det var det, jeg i al stilfærdighed forsøgte at sige, selv om stilfærdighed ikke altid ligger til mig.

Dernæst vil jeg gerne sige til fru Charlotte Antonsen, at jeg er dybt imponeret af fru Charlotte Antonsen – specielt over hendes renhed og uskyld, mens jeg er lidt mindre imponeret af fru Charlotte Antonsens hukommelse. Mig bekendt var der i en tidligere regerings tid en diskussion om støtte til skibsværfter, hvor oplysningerne vist ikke helt var, hvad de burde have været. Og jeg mindes også en udenrigsminister, der hu-hej vilde dyr måtte fare ned til Bruxelles og forsøge at kæmpe for en sommerhusregel, fordi der var nogen, der havde glemt at sige, at kapitalliberaliseringsdirektiverne faktisk rørte ved sommerhusreglen. Det var, så vidt jeg husker, i en regering, hvor fru Charlotte Antonsens parti havde en ganske væsentlig placering. Så det er altså ikke noget, der er særegent for denne regering, at der kan ske fejl i oplysningerne til Markedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Peter Duetoft kan nævne to fejl på 10½ år, vi har i dag en fejl fra sundhedsministeren, og så havde vi den fejl, jeg nævnte, som vi har været ude for tidligere, hvor regeringen ikke kunne få sit mandat i hus, bl.a. fordi hr. Risgaard Knudsen stod af.

Derfor mener jeg, der har været en tendens til, at fejlene er blevet hyppigere og oplysningerne er blevet tyndere. Men det kan vi nok ikke blive enige med regeringen om.

Jeg vil imidlertid gerne vende tilbage til den anden sag. Det er ikke nogen lille sag, når en minister giver Folketinget vildledende oplysninger. Nu indrømmer sundhedsministeren fra talerstolen, at han selvfølgelig har ansvaret for de svar, der bliver givet. Men vi har jo også en statsminister her i salen, og jeg vil nu spørge statsministeren, hvad han agter at foretage sig i anledning af, at en minister har givet Folketinget vildledende oplysninger.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det, der kalder mig herop, er til dels fru Charlotte Antonsens bemærkninger, som jeg synes på visse punkter er helt urimelige.

Sundhedsministeren har sagt, at han påtager sig det politiske ansvar for sagen; det skal en minister jo altid gøre.

Jeg går ud fra, at sundhedsministeren med det mener, at han, i det øjeblik han fik kendskab til sagen, foretog sig det politisk fornødne, nemlig at orientere om, at der var afgivet forkert svar. Det synes jeg er flot og den rigtige måde at håndtere sagen på.

Så siger fru Charlotte Antonsen, at man ikke bare kan tørre ansvaret af på departementet. Jeg mener i øvrigt, at det er en utrolig sprogbrug, men lad nu det være. Jeg går ud fra, at fru Charlotte Antonsen også følger ministerielt arbejde så meget, at fru Charlotte Antonsen ved, at det ikke kan være en ministers opgave at sidde og checke samtlige faktuelle oplysninger, der havner på hans bord, med henblik på afgivelse af svar. Hvis ministeren får et oplæg, hvor der står, at der ikke har været arbejdsgruppemøder, må ministeren derfor naturligvis gå ud fra, at der ikke har været arbejdsgruppemøder, og at departementets oplysning er rigtig. Derfor er der ikke tale om at tørre noget af på departementet, forudsat min sagsbeskrivelse er rigtig, nemlig at ministeren handler, så snart han får at vide, at han har afgivet et forkert svar. Ministeren har ikke selvstændigt afgivet et forkert svar; dette fremkommer, fordi departementet har givet nogle forkerte oplysninger i anledning af det svar. Jeg går ud fra, at det også er derfor, man har